

ת"פ 13199/12/22 - מדינת ישראל נגד מחמד עבדיה

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 13199-12-22 מדינת ישראל נ' עבדיה(עציר)

בפני	כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	מחמד עבדיה (עציר)

גזר דין

הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), היזק לרכוש במזיד בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין, גניבת רכב בניגוד לסעיף 413 לחוק העונשין, חבלה במזיד לרכב בניגוד לסעיף 413 לחוק העונשין, פריצה לרכב בכוונה לגנוב בניגוד לסעיף 413 סיפא לחוק העונשין, החזקת כלי פריצה לרכב בניגוד לסעיף 413 לחוק העונשין, נהיגה פוחזת ברכב בניגוד לסעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא), עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961, נהיגת רכב ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2(א) לצו בדבר ביטוח כלי רכב מנועים (יהודה ושומרון) תשכ"ח-1968.

בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשם הינו תושב יהודה ושומרון ועל כן כניסתו לישראל ושהייתו בה טעונים היתר כדין.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה בבעלות גב' א.ה. (להלן: "**המתלוננת**") רכב מסוג יונדאי (להלן: "**הרכב**").

בתאריך 28.11.22 בסמוך לשעה 04:32 גנב הנאשם את הרכב, אשר חנה באותו זמן סמוך לביתה של המתלוננת ברח' אהוד בחיפה, באופן שהצטייד בבקר ניהול לכלי רכב המשמש להתנעת כלי רכב ולנסיעה בו (להלן: "**בקר ניהול**").

תחילה התפרץ הנאשם לרכב שהיה נעול, באופן שהחדיר חפץ במנעול דלת קדמית שמאלית, החדיר חפץ במסגרת חלון בדלת קדמית ימנית ופתח הדלת בכוח. בהמשך פירק הנאשם את חובק ההגה, שבר את הסוויץ' חיבר את בקר הניהול לכלי הרכב והתניע באמצעותו את הרכב.

הנאשם גרם לרכב לנזק אובדן מוחלט בשווי מוערך של 80,000 ₪.

בהמשך, נהג הנאשם ברכב בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם וזאת מבלי שיש בידו רישיון נהיגה

ופוליסת ביטוח תקפה, בכך שבדרך פיק"א בחיפה, עת שאותר על ידי שוטרים בעודו משוחח בטלפון נייד, סימנו לו לעצור את רכב היונדאי אך הלה לא נענה לבקשתם, עקף את הניידת בה נסעו מצד שמאל והאיץ את מהירות נסיעתו, עד אשר איבד שליטה על הרכב והתנגש ברמזור. במעשיו אלה גרם הנאשם נזק במזיד ושלא כדין לעמוד בשווי מוערך של 25,000 ₪.

הנאשם נטש את הרכב והחל בבריחה רגלית מהשוטרים, ולאחר מרדף הצליחו השוטרים לעצור את הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב (טע/1), וטענה כי הנאשם במעשיו פגע בקניינו של הפרט ובטחונו האישי. כמו כן, פגע הנאשם בזכותה של המדינה לקבוע את זהות הנכנסים בשעריה תוך הגנה על הביטחון האישי והכלכלי של התושבים. בנוסף, בביצוע עבירות תעבורה סיכן הנאשם חיי אדם, את משתמשי הדרך ואת עצמו.

ב"כ המאשימה הדגישה כי עבירה של גניבת רכב הפכה למכת המדינה ויש לעקרה מן השורש.

ב"כ המאשימה טענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה גבוהה מאוד, כאשר הנאשם, אשר נכנס לישראל ללא אישור כחוק, סיכן חיי אדם ופגע ברכוש הפרט. עוד ציינה ב"כ המאשימה את הנזקים שנגרמו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשם והנזק פוטנציאלי שעלול היה להיגרם כתוצאה מנהיגה פוחזת ברכב.

מבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה ממנה ביקשה ללמוד כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 20 ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסק דין שניתן לאחרונה בנסיבות דומות בבית משפט השלום בתל אביב (ת.פ. 4705-11-22), שם נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ובין 36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. יחד עם זאת, יוער, כי במרבית פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה המתחמים שנקבעו נמוכים בהרבה מזה שהתבקש על ידה.

בתוך מתחם העונש ההולם ביקשה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש שלא יפחת מ- 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי ופסילת רישיון הנהיגה.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, והפנה לגזר דין שניתן לאחרונה בבית המשפט שלום בנתניה (ת.פ. 77450-01-23) שם במסגרת הסדר טיעון הוטלו על נאשמים עונשים של 19 חודשי מאסר בפועל ו- 17 חודשי מאסר בפועל. כמו כן הופעלו שני מאסרים על תנאי שהיו תלויים ועומדים כנגד אחד הנאשמים של 6 ו- 3 חודשים בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שהוטל.

ב"כ הנאשם הדגיש את הודאתו המיידית של הנאשם בעובדות כתב האישום, נטילת האחריות והבעת חרטה. עוד הודגש, כי לחובתו של הנאשם אין עבר פלילי.

על כן, ביקש ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם, שהוצע על ידו לצד ענישה נלוות הצופה פני עתיד.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה והתחייב שלא להיכנס לישראל בעתיד. עוד מסר הנאשם כי ביום האירוע, אביו שהיה מאושפז בבית החולים נפטר.

דין והכרעה:

הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות. יחד עם זאת, מדובר במסכת עובדתית אחת ועל כן בהתאם למבחן "הקשר הדוק" שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)) אקבע מתחם עונש הולם אחד לכלל העבירות שבוצעו על ידי הנאשם.

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין), על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות:

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם רבים ומגוונים. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה של שהייה בלתי חוקית הינו זכותה של המדינה לקבוע את הזהות של באים בשעריה ולהתנות את כניסתם בתנאים. כמו כן, מביצוע עבירה זו אף נפגעת תחושת בטחון הציבור.

מביצוע עבירה של גניבת רכב, נפגעת זכותו של הפרט לקניינו ובראיה יותר מרחבית נגרם גם נזק כלכלי כללי, אשר מייקר את ביטוחי הרכב והצורך לנקוט בפעולות על מנת להגן על הרכבים בפני הגניבה.

פעמים רבות עמד בית המשפט העליון על חומרתה של עבירת גניבת הרכב, בה הורשע המבקש, הגורמת נזק מידי לבעל הרכב וכן נזק כלכלי רחב לציבור, וכי למעשה מדובר בתופעה שהפכה ל-"מכת מדינה" המצריכה לנקוט בענישה מחמירה (ע"פ 7163/13 כסוואני נ' מדינת ישראל (03.08.2014); רע"פ 7890/10 מליטאת נ' מדינת ישראל (01.11.2010)).

ביצוע עבירות תעבורה, בדגש על נהיגה פוחזת ברכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה, פוגעות בשלומם וביטחונם של משתמשי הדרך.

נסיבות ביצוע העבירות:

מעובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, ברור כי עבירות הרכוש היו מתוכננות היטב, והנאשם הצטייד במכשור באמצעותו הצליח להניע את הרכב ולגנובו.

כתוצאה מפריצה לתוך הרכב וגניבתו נגרם נזק כלכלי רב, הן לבעלים של הרכב והן לחברת הביטוח, אשר הייתה אמורה לשפות את בעל הרכב בגין נזק אובדן מוחלט.

כך גם, כתוצאה מנהיגה פוחזת של הנאשם ברכב, נגרם נזק לרכוש הציבור עת שהוא איבד שליטה והתנגש ברמזור וגרם נזק לעמוד בסך עשרות אלפי שקלים.

כך גם לא ניתן להתעלם מהנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם כתוצאה מנהיגה ברכב המסכנת את משתמשי הדרך, כאשר הנאשם לא רק נהג ברכב ללא רישיון נהיגה, אלא גם עשה זאת בדרך נמהרת ורשלנית כשהוא מנסה להימלט משוטרים.

משכך אני קובעת כי **מידת הפגיעה** בערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם היא גבוהה.

הענישה הנוהגת:

עיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים, כאשר כל אחד מהצדדים ביקש לתמוך בה את קביעת המתחם שהוצע על ידו. כמו כן מצאתי להפנות למספר פסקי דין נוספים מהם לטעמי ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת:

ברע"פ 1052/17 **ג'בארין נ' מדינת ישראל** (12.03.17) הורשע המבקש, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ברכב ללא ביטוח. המבקש הגיע לאולם אירועים, נטל מפתחות של רכב מתיקו של המתלונן, ויצא מהאולם. לאחר מכן, נכנס המבקש לרכב, אסף ממקום סמוך אדם נוסף ונסע לכיוון דהריה. כאשר הגיע המבקש עם הרכב למחסום מיתר, נעצר המבקש על ידי שוטר. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד שנה והשית על המבקש, נעדר עבר פלילי עונש של 4 חודשי מאסר, לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית. המשיבה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי על קולת העונש, ובמסגרתו נטען, כי בית משפט השלום טעה בקביעת מתחם הענישה. בית המשפט המחוזי קבע כי **הרף התחתון של המתחם הוא אמנם מאסר לתקופה שניתן לרצותה בעבודות שירות, אך הרף העליון יכול לעלות על שנת מאסר בפועל**. בית המשפט המחוזי החמיר את עונש המאסר אשר הושת על המבקש, ל-8 חודשי מאסר, לריצוי בפועל. יתר חלקי גזר הדין של בית משפט השלום, נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ 1123/18 **דבארי נ' מדינת ישראל** (14.03.18) הורשע המבקש, לאחר הודאתו, בעבירות של גניבה, ניסיון לגניבת רכב, איומים, ונהיגה ללא רישיון נהיגה. המבקש נטל את מפתחות רכבו של המתלונן, הניע את הרכב והחל לנסוע בו, בעוד המבקש אינו מחזיק בידיו רישיון נהיגה כדין. המתלונן דלק אחרי המבקש ברכב אחר והשיגו, ובכך מנע את גניבת רכבו. בשלב זה, נטש המבקש את הרכב וברח מהמקום רגלית, המתלונן רדף אחריו, השיג אותו ואחז בגופו, ובתגובה איים המבקש על המתלונן כי יפגע בו באמצעות סכין שהייתה ברשותו, לדבריו. בשלב זה, הגיע למקום רכב אחר בו נהג חברו של המבקש, אשר ליווה אותו במעשה הגניבה והשניים נמלטו מהמקום בנסיעה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 ובין 24 חודשי מאסר בפועל**. על המבקש הושת עונש של 13 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעלת עונש מאסר מותנה בן שלושה חודשים, תוך צבירת חודש אחד לעונש שהוטל, כך שהמבקש ירצה 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי אשר נדחה, כאשר בית המשפט קבע כי צדק בית משפט קמא בקובעו, כי בתחתית מתחם העונש ההולם יש להציב עונש של מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש

המבקש לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ברע"פ 2054/18 **רבאיעה נ' מדינת ישראל** (12.03.18) המבקש הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירות של גניבת רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב, ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 לבין 25 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.** על המבקש הושתו 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו בצירוף ענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ברע"פ 1108/15 **שעאבנה נ' מדינת ישראל** (24.2.15) המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירות של גניבת רכב, והחזקת כלי פריצה בשני אישומים. על פי האישום הראשון, הגיע המבקש בשעת לילה יחד עם אדם נוסף, לחניון של סופר כאשר האחר נכנס לרכב ונסע אל מחוץ לחניון, כשהמבקש מתצפת ומכוון אותו לעבר היציאה. באישום השני החזיק המבקש ברכבו מפתח גלגלים, מספרים מאולתרות, מספרים, וכפפות, ללא הסבר סביר לכך. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר בפועל** באישום הראשון והשית על המבקש עונש כולל עבור שני האישומים של 14 חודשי מאסר, לריצוי בפועל, בצירוף ענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחו.

ברע"פ 9963/16 **ליברטי נ' מדינת ישראל** (22.12.16) המבקש הורשע, לאחר הודאתו, בביצוע עבירה של גניבת רכב. המבקש עבד בחברה בה שימש המתלונן כמנהל עבודה. המתלונן העביר למבקש רכב בשווי 107,000 ש"ח שהושכר מטעם החברה, והמבקש שכפל את המפתח לרכב. מספר ימים לאחר מכן נכנס המבקש לרכב בעת שחנה ליד ביתו של המתלונן ונסע מהמקום, ובהמשך מכר אותו לאחר בתמורה ל-8,500 ש"ח. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ובין 18 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על המבקש עונש של 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

בע"פ (חיפה) 36024-05-20 **עומר דקה נ' מדינת ישראל** (18.6.20) המערער הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב בצוותא, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ועבירות תעבורה נוספות וכן זוכה בחלק מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 ל-25 חודשי מאסר** והשית על המערער עונש של 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המערער על הכרעת הדין וגזר הדין נדחו.

בעפ"ג 10851-05-15 **מדינת ישראל נ' צאלח** (06.07.15) הורשע המשיב, על פי הודאתו, בעבירת כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ברכב ללא ביטוח. על פי עובדות כתב האישום בו הורשע המשיב אחר התפרץ לרכב, וגנב אותו באופן שנסע עמו עד מקדש הבהאים בכרמל, שם יצא מן הרכב והעבירו למשיב. המשיב גנב את הרכב בתמורה לסכום כסף שהובטח לו על מנת להעביר את הרכב לג'לג'וליה. המשיב נהג ברכב ללא רישיון נהיגה, וללא פוליסת ביטוח בתוקף, עד אשר נעצר במחסום משטרה ונמצא כי המשיב, תושב השטחים, נכנס לישראל ושהה בה בניגוד לחוק. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר של 6 חודשים לבין מאסר של 18 חודשים.** על המשיב נגזרו 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וענישה נלווית. המשיבה הגישה ערעור על קולת העונש לבית המשפט המחוזי, אשר קבע כי העונש שנגזר חורג לקולא מרמת הענישה הנוהגת במקרים דומים, וזאת בשים לב לעובדה כי בהרשעתו הקודמת נגזר על המשיב בגין אותו מעשה עונש מאסר של 14 חודשים, וחרף זאת המשיב חזר לסורו, וביצע אותן עבירות וכן עבירות נוספות. לאחר שצוין כי ערכאת הערעור לא ממצה את הדין, העמיד בית המשפט

המחוזי את עונשו של המשיב על 17 חודשי מאסר בפועל. יתר רכיבי גזר הדין נותרו ללא שינוי.

· בעפ"ג 57089-03-14 **מחפוז נ' מדינת ישראל** (02.07.14) הורשע המערער לאחר הודאתו בעבירת גניבת רכב. המערער גנב רכב בירושלים והחל בנסיעה לכיוון מחסום קלנדייה. בהגיעו למחסום זוהה המערער ע"י מאבטחים, יצא מהרכב והחל להימלט בריצה מהמקום ולאחר מרדף קצר, נתפס ונעצר. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בפועל לתקופה שבין תשעה חודשים לשנתיים**. לאור הודאתו של המערער, גילו הצעיר, נסיבותיו האישיות והעובדה שהיה נתון בתנאים מגבילים במשך מספר חודשים החליט בית משפט קמא להטיל על המערער עונש מאסר בפועל ברף התחתון של מתחם הענישה ההולם, והעמידו על 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בעפ"ג 51527-01-23 **מדינת ישראל נ' יעקב** (14.2.23) המשיב הורשע בשתי עבירות של שהיה בלתי חוקית בישראל, בשתי עבירות של גניבת רכב, שתי עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח ובעבירה של נהיגה פוחד ברכב, כאשר שני האירועים התרחשו זה אחר זה בהפרש של מספר ימים. בית משפט מחוזי קבע כי היה נכון להעמיד את **הרף התחתון של מתחם העונש ההולם באופן שלא יפחת מ-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל**. על כן נקבע כי יש להתערב בתוצאה העונשית אליה הגיע בית משפט שלום. עוד קבע בית המשפט המחוזי כי היה מקום להפעיל את המאסר המותנה שעמד לחובת הנאשם במצטבר. מאחר וערכאת הערעור אינה ממצה את הדין ולאחר שהצדדים קיבלו את המלצת בית המשפט והציגו עמדה משותפת לפיה יועמד עונש המאסר לריצוי בפועל כולל המאסר על תנאי שהופעל על 22 חודשי מאסר, נגזר על הנאשם עונש מאסר כולל מאסר על תנאי בן 22 חודשים לצד ענישה נלוות.

· בת.פ. 4705-11-22 **מדינת ישראל נ' אסעד** (3.5.22) הנאשם הורשע, לאחר הודאתו, בביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא), נהיגה ברכב ללא ביטוח, ונהיגה פוחדת של רכב. הנאשם יחד עם שניים אחרים, נטל הרכב של מתלונן, הניע אותו ונסע מהמקום כשהוא הנוהג ברכב. כשהבחינו בו שוטרים הם ביקשו ממנו לעצור, אך הנאשם לא שעה לדרישתם ניסה לנגח את ניידת המשטרה עד שהניידת נאלצה לסטות לכיוון השני של הנתבי, סטה לכיוון השוליים של הכביש ורק לאחר מכן נעצר. במהלך גניבת הרכב נגרם נזק למחסום החניון. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 18 חודשי מאסר בפועל ל-36 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. יצוין כי במקרה זה בית המשפט נתן משקל רב לעובדה כי הנאשם ניסה לנגח ניידת משטרתית במהלך הימלטות וסיכן את השוטרים שנאלצו לסטות מנתיב נסיעתם.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית**.

בעניינו של הנאשם לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל, לחומרא או לקולא.

קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

הנאשם, צעיר בן 21, הודה בהזדמנות הראשונה, במסגרת הליך מוקד, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה וחסך מזמנו שיפוטי של בית המשפט וייתר את עדויות העדים.

אין לחובתו של הנאשם עבר פלילי, וזוהי פעם ראשונה שהוא נפגש עם רשויות החוק ועתיד לרצות מאסר מאחורי סורג ובריח.

עוד נתתי את דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר אביו נפטר לאחרונה.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל בן 15 חודשים, מיום מעצרו בתאריך 28.11.22.
- ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי בתקופת התנאי לא יעבור הנאשם על אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה, למעט עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, ויורשע בגינה.
- ג. מאסר על תנאי בן 30 יום למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי בתקופת התנאי לא יעבור הנאשם על חוק הכניסה לישראל, ויורשע בגינה.
- ד. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 12 חודשים מיום שחרורו. הנאשם הצהיר כי מעולם לא הוציא רישיון נהיגה ועל כן אין צורך בהפקדת רישיון או תצהיר.
- ה. אני מורה על פסילה על תנאי למשך 6 חודשים מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה וזאת למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה של נהיגה בזמן פסילה או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, ויורשע בגינה.

בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם, שהוא תושב שטחים, והעובדה כי המתלוננת הייתה אמורה לקבל שיפוי מחברת הביטוח, לא מצאתי מקום להטיל עונש של פיצוי.

בסיום ריצוי העונש ישוחרר הנאשם במחסום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ג, 24 מאי 2023, במעמד הצדדים.